



Gulyás Márton és a pénz szaga

2019 július 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Huhúúú, Puzsér leszedte a keresztvizet Marciról!

Soros György azt a pénzt, amire Gulyás Márton ilyen falánkul rátarhál, spekulációval, országok és gazdaságok bedöntésével, fegyverbe meg olajba fektetve kereste meg.

„Gulyás Márton a hazai ellenzék érdekes és eredeti alakja, aki kiváló intellektuális és verbális képességekkel, továbbá mindent elsöprő igazságérzettel és küldetéstudattal rendelkezik. Első közös munkánk alkalmával, amikor Soros vendége volt Simicska Lajos Hír TV-jében, kifejezetten imponált, ahogy visszautasította a Sorosért járó gázsit, mondván, hogy a lopott pénz egyetlen filléréhez sem ér. Rokonszenves gesztus volt, és azt hiszem, a lopott pénzben érdekes sort gyártottunk együtt.

Persze már ekkor feltűnt, hogy én messze nem vagyok olyan trendi és progresszív, mint ő, aki ha szexista beszédet hallott, pont olyan humortalannak mutatkozott, mint bármelyik feminista inkvizítor, és aki nem ismert sem vallási, sem kulturális szempontot, ha bevándorlók korlátlan befogadására terelődött a szó. Humánuma beragyogta önnönmaga élő szobrát, amelyet híven jelzett, hogy már másnap készen állt olyan szociális intézkedéseket hozni, amelyek még Svédországban is általános elismerést váltottak volna ki. Idealizmusa irigylésre méltó volt, az ahhoz tartozó morális felelősségtudat és az egyéb szempontok befogadásának elutasítása ugyanakkor időnként az ideologikus fundamentalizmus kellemetlen benyomását keltette bennem.

Az alapvető nézetkülönbségek ellenére sokáig mégis úgy gondoltam, hogy Gulyás Márton minden radikalizmusa, újbaldali messianizmusa és túltolt, agresszív liberalizmusa ellenére annak a középnek a tagja, amely egy nap kiszabadíthatja Magyarországot a törzsi gyűlölet és a korrupt politikai osztály fogságából. Egyszerre volt vicces és idegesítő, hogy jobboldaliként, rasszistaként és nagygyűlölként azonosít, ugyanakkor úgy éreztem, még mindig inkább igyekszik megérteni és tévedéseimet beláttatni, mint erkölcsileg megsemmisíteni és a civilizációból kirekeszteni, amint azt az identitáspolitikába lassan teljesen behelyül a kultúrbalos elit nap mint nap teszi. Nem is igazán volt konfliktusom vele, hisz a világnak abból a sarkából bizonyára így látszom. Ha a nek jogegyenlőségébe vetett meggyőződése nem gyűlölet, akkor gyűlölet vagyok. Ha a politikailag nem eléggé korrekt beszédem civilizációs bűntett, akkor barbár vagyok. Ha a cigányság társadalmi helyzete kapcsán a kölcsönös felelősség felvetése rasszizmus, akkor nyilván cigánygyűlölet vagyok.

Soha nem az volt a bajom Gulyás Mártonnal, hogy a maga idealizmusát milyen radikalizmussal képviseli, sokkal inkább az, hogy milyen gyorsan túl tud lépni az amúgy sokszor jogos fenntartásain, ha azt a balliberális network érdekei úgy kívánják. Gulyás Mártonnal soha nem az volt a bajom, hogy túl keményen kér számon, mert úgy gondolom, hogy ezek a viták akár jót is tehetnek a közéletnek, hanem mindig is az, hogy a maga függetlenségét és naiv ideáit egy ponton túl újra meg újra alárendeli az Orbán-fóbiájának. Ez a kérdés Tamás Gáspár Miklós sok évtizedes közéleti szerepére emlékeztet, aki két választás között mindig pontos diagnózist ad a hazai elit romlottságáról és a rendszer alternatívátlanságáról, aztán a választás előtt egy héttel mégis mindig meghitelez egy utolsó utáni esélyt az MSZP-nek, és dörgedelmes írásában ugyanerre szólít fel mindenkit, akinek kedves a szabadság. Az átfogó rendszerkritikát az antifaszizmus, a marxista logikát a törzsi gyűlölet valahogy mindig felülírja.

Épp ez történik Gulyás Mártonnal, aki már egy posztmodern, fogyasztásra és Nike cipőre optimalizált marxizmus szellemi gyermeke, s mégis mindig megtér a piros mezben fosztogató milliárdosokhoz, akik a harmadik köztársaság húsz évében tizenkét éven át privatizáltak, székítették a jogállamot, és löktek embereket tízezerrel az utcára.

A Magyar Hang hasábjain megjelent interjújában Gulyás Márton két lépéssel továbbmegy a fent vázolt úton – én pedig úgy érzem, hogy itt már érdemes vitát provokálni. Egyik érdekes állítása az, hogy tömegesen be kell lépni a mai ellenzéki pártokba, és azokat meg kell reformálni. Úgy gondolom, hogy ez képtelenség. Egyrészt nincsenek tömegek, akikkel el lehetne foglalni ezeket a pártokat, a társadalom aktív tagjai pedig százszor hasznosabbak a civil szférában, mint biodíszletként Kunhalmi Ágnes és Dobrev Klára mögött. Másrészt minimum kétséges, hogy ha valaki a reform szinte szándékával akar belépni egy pártszervezetbe, ott szívesen fogadják.

Harmadrészt ezeknek a pártoknak a belső struktúrája annyira átláthatatlan, annyi garanciát tartalmaz a mindenkori vezetés túlélésére, és olyan kritikus mértékig vannak lekötelezve úgy külső gazdasági szereplőknek, mint magának a nemzeti együttműködés rendszerének, hogy a tömeges beléptetés legfeljebb rohamos kiszegződést, pártszakadások sorozatát idézné elő, ez pedig az MSZP, az LMP és a Jobbik esetében máris adottság, rászervezni fölösleges. A Momentumnak érzésem szerint nem kívülről érkező megváltás, hanem idő és bölcsesség kell, hogy végre kitalálja magát. A DK pedig oly mértékben vezérelve tömörül, hogy ott akkor lesz legközelebb belső reform, amikor majd az ifjabbik Gyurcsány indul el a kormányfői székért.

Gulyás Márton másik, még sokkal nyugtalanítóbb kijelentését szó szerint idézem: »Soha nem ugranék el semmilyen Soros-pénz el?l, csak találjon már meg végre. Nem az a probléma, hogy Soros György vagy szervezetei szerepet vállalnak bármilyen kormánykritikus vagy egyéb szakmai tevékenység finanszírozásában, hanem az, hogy sokkal többet is el tudnának viselni ezek a szervezetek. Ma Magyarországról nem kivonulniuk kellene a donoroknak – ahogyan az sajnos történik –, hanem még intenzívebben szerepet vállalniuk a különböző? aktivitások finanszírozásában és fenntartásában.«

Nos, jelzem, hogy az a koldulás, amit Gulyás Márton el?ad, rendkívül ízléstelen és értelmiségihez teljesen méltatlan. Ez már nem az a Gulyás Márton, aki ellöki magától Simicska lopott pénzét. Vagy ha továbbra is az, akkor figyelmeztetnem kell, hogy ez nem a Star Wars-univerzum, ahol az er?nek a fényes oldalán liberális milliárdosok, a sötét oldalán meg illiberális milliárdosok állnak. Soros György azt a pénzt, amire Gulyás Márton ilyen falánkul rátarhál, spekulációval, piacbefolyásolással, országok és gazdaságok bedöntésével, fegyverbe meg olajba fektetve kereste meg. Soros György soha nem szégyellte a maga érdekében használni politikai kapcsolatait, az ? pénze nem valamiféle tiszta égi manna – egy marxista igazán érthetné ezt! Mennyivel tisztább Soros György pénze, mint az egykori üzlettársán bosszút állni vágyó oligarcha koszos kegyelemforintjai?

Gulyás Márton bizonyára hallott már arról, hogy a pénznek nincs szaga – ha azonban ? mégis finnyás a pénz szagára, akkor talán elvárható t?le, hogy a liberális kötegeket szimatolva ugyanúgy fintorogjon, mint amikor illiberális bankók közelébe sodorja a sors. A pénznek ne legyen szaga – ne annak eredete határozza meg a bevétel jogosságát, hanem az azért elvégzett munka társadalmi haszna és min?sége! Vagy igenis legyen a pénznek szaga – érkezen az a pénz bárhonnán, Gulyás Márton ne kett?s mérce szerint rendezgesse a szagokat, hanem minden esetben korrektül vizsgálja meg a pénz eredetét! Jelzem, hogy a pénzhez való két fent vázolt viszony bármelyike elfogadható, de e kett? tets?leges váltogatása, az egyikb?l másikba való átugrálás alapvet?en inkonzisztens és erkölcsileg legalábbis visszatetsz?.

Nem az a probléma, hogy a kétségbeesett, forráshiányos civil világ elfogadja a »donorok« pénzét, hanem az, hogy Gulyás Márton nem veszi észre: ez a probléma része. Ezzel a pénzzel milliárdosok civileket vásárolnak ki az autonómiájuk egy részéb?l, számukra kedves ügyeket emelnek fel, számukra kellemetlen ügyeket fojtanak el, s mindehhez a vagyonuk képezi a legitimitást, a civil világ pedig úgy tesz, mintha mindez teljesen rendben volna. Jobb társadalmakban a civilség polgári önrendelkezést és munka mellett, mikroadományokból végzett szociális tevékenységet jelent, nem pedig szemérmetlen tarhálást Orbán Viktor rendszerének, a globális kizsákmányolásnak, a nyugati szociális biztonság leépülésének és az emberiségre váró klímakatasztrófának felel?seit?l. Gulyás Márton szavai mindent igazolnak, amit Bayer Zsolt és kurzusa el?ad. Gulyás Márton ezekkel a szavakkal fegyvert ad a rendszer lakójainak kezébe, hogy rajta illusztrálják, mit tesz Soros György, mi a háttérhatalom, és milyen romlott az ellenzéki értelmiség.

A nemzeti együttm?ködés bukásának nem lesz értelme, ha a rendszerváltók nem hoznak majd létre a helyén egy alapvet?en új rendszert. Ha nem vetnek véget politika és gazdaság összefonódásának, ha nem vetnek véget a törzsi háborúnak, ha nem néznek szembe az elmúlt harminc meg az elmúlt százharminc év hibáival és b?neivel. Ezek a fontos feladatok, nem a n?i kvóta bevezetése. Ezek elmaradása vezetett ide a stadionok tövébe, Orbán Magyarországhoz. Jelzem Gulyás Mártonnak, hogy azzal nem oldódnak meg az ország bajai, ha a magyarok Mészáros L?rincet és Tiborc Istvánt Puch Lászlóra és Leisztinger Tamásra, Orbán Viktort és Varga Juditot Gyurcsány Ferencre és Bangóné Borbély Ildikóra váltják. ?ket csakis együtt lehet leváltani – vagy együtt megtartani. A rendszer alternatívája Soros György és Bitó László el?szobájában kéregetve soha nem képz?dik meg.”

Puzsér Róbert

Az eredeti, teljes írást [itt olvashatja el.](#)

www.mandiner.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló
